

PORTRETT: OLAV BJORDAM

Av William Hultgren

Alle som interesserer seg for stein, om det er en amatørgeolog eller om det er en profesjonell geolog, så er det et navn alle før eller senere stifter bekjenskap med: BJORDAM.

Som avslutning på sesongen, tok jeg den første søndagen i oktober og satte kursen mot Bamble.

For meg er det å komme inn hos Bjordam som å komme rett inn i 1001 natt der krystaller glitrer og spiller mot meg fra alle kanter fra de ca 1100 forskjellige mineraler som samlingen omfatter.

Og her ønskes gjester velkommen. Olav og Magdalena, som begge er levende interessert i stein, forteller at rundt regnet så er det et par tusen mennesker som årlig er innom, og i gjesteboken ser vi da tydelig at gjestene setter pris på besøket.

Noen ganger kan det jo bli litt trangt utpå tunet, forteller Olav, som for eksempel engang i sommer da det plutselig sto 3 busser med 120 pensjonister på tur.

Men det er bare hyggelig at folk kommer innom, for det merkelige er at alle som har denne interessen for stein også er så hyggelige mennesker, sier Olav. Med sine 72 år bak seg og de fleste av dem levende opptatt med stein, er det mye kunnskap og erfaringer Olav sitter inne med, og mange gutter og piker har fått sine første innføringer i mineraler og bergarter her.

Og steininteressen deles også av Magdalena. Hun forteller at hun er oppvokst i nærheten av gruvene på Ödegårdens Verk. Som ungjente var ikke hun opptatt av stein, men så var det en gang som Olav var på friertur at han hadde tatt med et

prakteksemplar av en solstein og det resulterte i en interesse for mineralet samtidig som frieriet gikk iorden.

»Og nå er det 46 år siden», sier Magdalena, »og det har vært 46 år med stein rundt oss på alle kanter, og stein det gir meg en god avkobling. Men jeg må vite navnene på mineralene og hvor de kommer fra», sier hun. »Og vi synes begge to vi er heldige som kan bo i et land med så gode muligheter til å dyrke en slik hobby».

Utlendingene som kommer innom setter også pris på gjestfriheten her, og praktstuffer fra alle verdens kanter står igjen som minner.

Når det gjelder amatørers samling, så er det bra at mineraler som ellers ville gått tapt blir tatt vare på. Men det må ikke drives rovdrift slik vi har sett fra

enkelte andre land, slik at senere generasjoner ikke skal få muligheten til å se pene mineraler i sitt rette miljø. Og det må også tas kontakt med grunneier, spesielt der det er små forekomster.

Og disse ordene fra Olav må vi selvsagt være enig i.

Og mineralsamlingen hos Bjordam, den skal fortsatt utbygges. Sønnen Einar, som har vokst opp mellom mineralstuffer deler foreldrenes interesse. Med hans interesse for sliping kan vi vel gå ut fra at slipte steiner vil få større plass i samlingen i framtiden.

Selv synes jeg det er en opplevelse hver gang jeg får muligheten til å se en slik samling, og derfor er det også godt å høre når jeg går:

»Velkommen tilbake til Bjordam».